

XXXIII.

Forflag til Lov

om

Fastsættelse af visse Kjøbstæder som Garnisonssteder.

(Fremfat i Landstinget den 30te November 1881 af Krigsminister Ravn).

§ 1.

Følgende Kjøbstæder fastsættes herved som Garnisonssteder, nemlig:

- Aarhus for et Fodfolksregiment, et Rytterregiment og en Feltartilleriaafdeling, bestaaende af 3 Liniebatterier og 1 Forstærkningsbatteri;
 Randers for et Rytterregiment;
 Odense for et Fodfolksregiment og et Rytterregiment.

§ 2.

Finansministeren skal kunne tilstaa de tre nævnte Byer Laan af Statskassen til 4 pCt. aarlig Rente, indenfor hvad de hver især have anvendt i Genhold til de med dem i 1873 eller senere afsluttede Overenskomster og fremdeles anvende til saadan Anskaffelse og Udtyring af Lokaler m. m. for Garnisonerne, som godkjendes af Krigsministeren og Indenrigsministeren hver for sit Bedkommende, imod at Laanene amortiseres med 1 pCt. af det oprindelige Beløb aarlig.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingen 1869—70 forelagde Krigsministeren et Lovforslag, der blandt Andet gik ud paa, at Hærsafdelingernes Garnisonssteder efterhaanden skulde kunne fastsættes ved kongelige Anordninger, og at Forandring i de saaledes trufne Bestemmelser kun skulde kunne ske ved Lov. Dette Lovforslag opnaaede dog ikke at blive vedtaget af Rigsdagen.

Naar man ikke senere har søgt at tilveiebringe en Ordning af dette Anliggende, da har dette sin Grund i de ikke længe efter hint Lovforslags Behandling begyndte og derefter i en Aarvække fortsatte Forhandlinger i Rigsdagen om Revisionen af Hærløven af 6te Juli 1867, idet Mangelen af en revideret Hærløve udelukkede

den Sikkerhed og Fasthed i Forholdene, som i forskellige Henseender maatte afgive det nødvendige Grundlag for en endelig Fastsættelse af Garnisonsstederne. Paa den anden Side kunde Krigsbestyrelsen trods denne sværende Tilstand ikke anse det forsvareligt at undlade at foretage de nødvendige Skridt for i forskellige af de hidtilværende Garnisonsbyer at tilveiebringe en Forbedring af Indkvarteringsforhold, hvis Mangelfuldhed i for høiet Grad havde gjort sig gjældende, efter at Hærløven af 1867 paa flere Punkter havde maattet fremkalde forpøgede Krav paa Lokaltiteter. Medens man derfor i dette Diemed, som Rigsdagen be- kjendte, i Aaret 1873 afsluttede Overenskomster med flere Kommuner om Opførelse ved disses